

In gradina Ghetsemani de Vasile Voiculescu - referat

Volumul Parga, aparut in 1921, cuprinde si aceasta poezie, care ne aduce inceputurile originalitatii stilului voiculescian. Evident, cercul Gandirii, unde erau prezenti Ion Pillat, Adrian Maniu, Nichifor Crainic, Lucian Blaga si Radu Gyr, isi va spune cuvantul in definirea "celui mai mare poet religios din intreaga literatura romaneasca de la Dosoftei si I. Heliade Radulescu, pana la contemporanul nostru Ioan Alexandru" (Ion Rotam).

Sursa de inspiratie a poeziei in Gradina Ghetsemani este in Biblie, in Evanghelia Sfantului Luca:

"si cand a sosit in acest loc, le-a zis: "Rugati-va, ca sa nu intrati in ispita". si El s-a departat de ei ca la o aruncatura de piatra si ingenunchind Se ruga, zicand: "Parinte, de voiesti treaca de la Mine acest pahar... Dar nu voia Mea, ci voia Ta sa se faca!" Iar un inger din cer s-a aratat Lui si-l intarea. Iar El, fiind in chin de moarte mai staruitor se ruga. si sudoarea Lui s-a facut ca picaturi de sange care picurau pe pamant. si ridicandu-se din rugaciune, a venit la ucenicii Lui si i-a aflat adormiti de intristare" (Luca 22, 40-46).

In Confesiunile unui scriitor si medic, V. Voiculescu marturisea:

"Sunt nascut la tara, ceea ce socotesc ca e cel mai mare noroc din viata mea. Parintii mei, oameni simpli, au fost piosi, de o credinta neabatuta de nici o clipa de sovaire sau de indoiala. Practicanti moderni, fara habotnicie, religia a fost insa pravila, enciclopedia vietii lor practice. In casa noastra s-a citit mult, mai ales cartile religioase si rituale. Biblia cu Vechiul si Noul Testament, Vietile Sfantilor, mineele pe care le imprumutam de la biserica".

In Gradina Ghetsemani "este un poem-icoana inchinat Fiului Omului, Patimilor lui Isus" (I. Rotaru), iar rugaciunea Mantuitorului are loc inaintea arestarii sale de catre ostasi, dupa tradarea lui Iuda. Poezia evidentiaza cele doua ipostaze ale lui Isus: ca om - el ezita, are nelinisti, se teme de moarte, dar trecerea peste aceste indoieli, depasirea lor se face cu ajutor divin. Deci ca Fiu al lui Dumnezeu, de o fiinta cu Tatal si cu Sfantul Duh era atot-puternic, putea sa-si poarte suferintele cu stoicism, dar Vasile Voiculescu il vede, in chip ortodox, ca om nu fara a introduce aici ceva din spiritul taranesc, autohton.

Desi este o poezie lirica, un fir epic se deruleaza aproape imperceptibil, mai ales prin prezenta verbelor la imperfect.

Este totusi un pastel de o factura aparte prin prezenta icoanei aflata in toate bisericile ortodoxe (nu numai romanesti) unde domina culorile sumbre, pe un cer tulbure, si "paharul cu otrava" - simbolul suferintei - catre care isi indreapta ruga, cu "lacrimi de sange", ca si in Miorita.

Poezia indeamna la descoperirea valorilor traditionale romanesti in spiritul ortodoxismului neaos, dar ridicat la o intelegere filosofica superioara, caci Dumnezeu nu se afla in alta parte decat in noi insine, cum precizeaza Sfanta Scriptura.